

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 272/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Mgr. Marek Benedik, s.r.o., Rudnayovo námestie 1, Bratislava, proti postupu príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky pri obmedzení osobnej slobody sťažovateľa 25. augusta 2024 a 26. augusta 2024 a postupom Okresnej prokuratúry Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 2Pv 174/24/1101 a Krajskej prokuratúry v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 KPt 742/24/1100 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia jeho základných práv zaručených čl. 17 ods. 1 a 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv zaručených čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 5 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky pri obmedzení osobnej slobody sťažovateľa 25. augusta 2024 a 26. augusta 2024 a postupmi okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 2Pv 174/24/1101 a krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 KPt 742/24/1100. Zároveň žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 3 000 eur.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol políciou 25. augusta 2024 obmedzený na osobnej slobode (zadržaný) postupom podľa § 85 ods. 2 a 3 Trestného poriadku. Obmedzenie jeho osobnej slobody podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého osobnú slobodu osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, môže obmedziť ktokoľvek, ak je to potrebné na zistenie jej totožnosti, zabránenie úteku, zabezpečenie dôkazov alebo na zabránenie ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti, vykonali hliadkujúci príslušníci

pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava (ďalej len „PMJ“), pričom následne došlo k prevzatiu sťažovateľa povereným príslušníkom Policajného zboru podľa § 85 ods. 3 Trestného poriadku. Obmedzenie osobnej slobody sťažovateľa bolo ukončené a zo zadržania bol sťažovateľ prepustený opatrením povereného príslušníka Policajného zboru 26. augusta 2024. Sťažovateľ žiadosťou zo 7. novembra 2024 požiadal o preskúmanie postupu polície pri uvedenom obmedzení jeho osobnej slobody okresnú prokuratúru, na ktorú táto reagovala upovedomením č. k. 2Pv 174/24/1101-16 z 13. novembra 2024 (ďalej len „prvé upovedomenie“). Sťažovateľ následne žiadal preskúmať prvé upovedomenie okresnej prokuratúry žiadosťou z 11. decembra 2024 adresovanou krajskej prokuratúre. Krajská prokuratúra túto jeho žiadosť vybavila upovedomením č. k. 1KPt 742/24/1100-4 z 8. januára 2025 (ďalej len „druhé upovedomenie“), v ktorom posúdila postup okresnej prokuratúry pri vybavení sťažovateľovej žiadosti o preskúmanie postupu polície ako zákonný a správny, nevyžadujúci si prijatie opatrení zo strany krajskej prokuratúry.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti predkladá tvrdenie, že k obmedzeniu jeho osobnej slobody, keď bol na začiatku obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku, došlo na nesprávnom právnom základe, keďže v jeho prípade nebolo toto zákonné ustanovenia aplikovateľné, čo malo podľa neho vplyv na zákonnosť obmedzenia osobnej slobody. Podľa jeho názoru bez ohľadu na uvedené neexistovali, teda neboli splnené podmienky na obmedzenie jeho osobnej slobody v zmysle § 85 ods. 2 Trestného poriadku. Namietá tiež, že nebol oboznámený s konkrétnymi vecnými dôvodmi na jeho zadržanie, teda s konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by odôvodňovali obavu z pokračovania v trestnej činnosti, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a brániť sa.

4. Sťažovateľ v ďalšej časti ústavnej sťažnosti konkretizuje a uvádza podrobné dôvody formulovaných námietok. Dôvodí, že po príchode na miesto ho zasahujúca hliadka PMJ obmedzila na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého osobnú slobodu osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, môže obmedziť ktokoľvek, ak je to potrebné na zistenie jej totožnosti, zabránenie úteku, zabezpečenie dôkazov alebo na zabránenie ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti, pričom je povinný takú osobu bezodkladne odovzdať útvaru Policajného zboru, útvaru Vojenskej polície alebo útvaru Colnej správy. Je toho názoru, že pojem ktokoľvek nemožno vzťahovať na policajta, keďže tento realizuje pri zadržaní podozrivého štátnu moc, kde výkon tejto právomoci upravuje ako *lex specialis* § 19 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, keď podľa sťažovateľa ani podmienky stanovené touto právnou úpravou splnené neboli. Sťažovateľ dôvodí, že pokiaľ malo dôjsť k obmedzeniu jeho osobnej slobody podľa Trestného poriadku, mal sa na miesto dostaviť policajt v zmysle § 10 Trestného poriadku a ten mal, ak boli splnené zákonné podmienky, rozhodnúť o obmedzení jeho osobnej slobody.

5. Sťažovateľ ďalej argumentuje, že k obmedzeniu osobnej slobody podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku neboli splnené zákonné podmienky týmto ustanovením predpokladané. Nebola podľa neho splnená podmienka pristihnutia pri trestnom čine, keď mal sám na tiesňovej linke polície

oznámiť incident a pokojne vyčkať na príchod polície. Splnená nebola ani podmienka, že by mal byť pristihnutý pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, keďže podľa jeho vyjadrenia od času spáchania skutku do obmedzenia jeho osobnej slobody zasahujúcou hliadkou uplynula doba viac ako dvadsaťosem minút. Navyše, podľa presvedčenia sťažovateľa neexistovali žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu zabrániť mu v ďalšom páchaní trestnej činnosti. Sťažovateľ dodáva, že jeho totožnosť bola zistená okamžite, z miesta činu neutekal, neexistovali žiadne také dôkazy, ktorých zabezpečenie by nebolo možné bez obmedzenia jeho osobnej slobody.

6. Sťažovateľ dôvodí, že okresná prokuratúra a krajská prokuratúra sa s ním predostretými námietkami riadne nevysporiadali, v odôvodnení oboch upovedomení absentuje logická úvaha, ktorá by reagovala na predstreté námietky, a tak racionálne odôvodnila obmedzenie jeho osobnej slobody.

7. Sťažovateľ vo všetkých popísaných skutočnostiach vidí porušenie svojich označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu označených práv postupom príslušníkov Policajného zboru a postupom okresnej prokuratúry:

8. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd, prípadne iný orgán verejnej moci. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ostatné orgány verejnej moci a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo, resp. iné orgány verejnej moci a ústavný súd až subsidiárne. Vo vzťahu k postupu príslušníkov Policajného zboru a postupu okresnej prokuratúry pri preskúmaní namietaného postupu polície disponoval sťažovateľ možnosťou uplatniť žiadosť o preskúmanie postupu, v prvom prípade policajta, v druhom prípade prokurátora, ktorú aj využil. O týchto žiadostiach bola oprávnená a povinná rozhodnúť v prvom prípade okresná prokuratúra a v druhom prípade krajská prokuratúra. Žiadosť tak predstavovala účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa vo vzťahu k postupu polície a postupu okresnej prokuratúry. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť bolo nevyhnutné, aby ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa v časti smerujúcej proti označenému postupu polície a postupu okresnej prokuratúry odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nedostatok právomoci.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv postupom krajskej prokuratúry:

9. Obsahom argumentácie ústavnej sťažnosti sťažovateľa je uplatnená námietka porušenia jeho označených práv, ku ktorému malo podľa neho dôjsť pri obmedzení jeho osobnej slobody zadržaním, keď podľa presvedčenia sťažovateľa v jeho prípade neexistovali dôvody na obmedzenie jeho osobnej slobody a navyše bolo zadržanie realizované aplikáciou nenáležitých ustanovení

Trestného poriadku. Sťažovateľ je presvedčený, že sa krajská prokuratúra, ktorá posúdila ako vecne správny predchádzajúci postup okresnej prokuratúry zameraný na preskúmanie postupu polície pri vykonanom zadržaní sťažovateľa, nevysporiadala s ním prezentovanými námietkami dostatočným a zároveň racionálnym spôsobom. Ústavný súd sa pre účely posúdenia opodstatnenosti argumentácie ústavnej sťažnosti oboznámil jednak s relevantnou právnou úpravou a v neposlednom rade aj s obsahom odôvodnenia oboch upovedomení okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry.

10. V prvom upovedomení okresná prokuratúra ozrejmla, že bol sťažovateľ obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku 25. augusta 2024 v čase o 22.25 h hliadkujúcimi príslušníkmi PMJ, keďže bol podozrivý zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví. Službukonajúca prokurátorka bola o zadržaní sťažovateľa telefonicky vyrozumená 25. augusta 2024 v čase o 22.57 h. Následne (25. augusta 2024 v čase o 23.00 h) došlo k prevzatiu sťažovateľa vecne a miestne príslušným povereným príslušníkom Policajného zboru podľa § 85 ods. 3 Trestného poriadku. Po vykonaných procesných úkonoch (výsluch sťažovateľa, poškodeného a manželky poškodeného) bol sťažovateľ opatrením povereného príslušníka Policajného zboru 26. augusta 2024 o 15.00 h podľa § 85 ods. 4 zo zadržania prepustený na slobodu. Okresná prokuratúra poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo 58/2016 z 18. augusta 2016, ktoré interpretuje dotknutý § 85 ods. 2 Trestného poriadku tak, že obmedziť osobnú slobodu v prípade splnenia v ňom uvedených podmienok môžu aj príslušníci Policajného zboru, ktorí vykonávajú hliadkovú činnosť (napr. aj príslušníci PMJ), tak ako tomu bolo v sťažovateľovom prípade. Podľa okresnej prokuratúry boli zákonné podmienky k aplikácii tohto ustanovenia splnené, keďže išlo o osobu pristihnutú bezprostredne po spáchaní skutku, existovalo u nej dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, pričom na zabezpečenie dôkazov a zabránenie páchania trestnej činnosti bolo nevyhnutné osobnú slobodu tejto podozrivej osoby obmedziť. Okresná prokuratúra upozornila, že službukonajúca prokurátorka bola o obmedzení osobnej slobody informovaná v súlade so zákonom hneď po obmedzení osobnej slobody sťažovateľa, pričom jej predchádzajúci súhlas nebol potrebný, keďže v prípade sťažovateľa nešlo o zadržanie vykonané podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku.

11. V druhom upovedomení krajská prokuratúra posúdila postup okresnej prokuratúry ako správny a zákonný. Svoj záver odôvodnila aj odkazom na obsah prvého upovedomenia okresnej prokuratúry, pričom nad rámec uviedla aj svoje zistenia a úvahy. Predovšetkým zdôraznila, že hliadka polície bola na miesto zadržania sťažovateľa vyslaná na základe telefonátu oznamovateľky (manželky poškodeného) 25. augusta 2024 v čase o 22.03 h, kde dorazila v čase 22.06 h. Krajská prokuratúra ďalej ozrejmla, že na mieste policajná hliadka našla na schodoch poškodeného, u ktorého jeho manželka uviedla, že ho mal sused (sťažovateľ) bodnúť skrutkovačom do nohy, pričom sťažovateľ v čase príchodu hliadky stál pri otvorených dverách bytu. Hliadka prednostne riešila poskytnutie prvej pomoci a privolanie rýchlej zdravotníckej pomoci pre poškodeného, následne vypočula na mieste oznamovateľku a dvoch ďalších prítomných obyvateľov bytového domu. Podľa krajskej prokuratúry hneď po tom (presne v čase o 22.25 h, teda 19 minút po svojom príchode) obmedzila na osobnej slobode podozrivého sťažovateľa podľa § 85 ods. 3 Trestného poriadku. Tento časový odstup medzi príchodom hliadky polície a zadržaním sťažovateľa vyhodnotila ako primeraný, zodpovedajúci zákonnému pojmu „tesne po skutku“. Vysvetlila, že policajná hliadka musela najprv preveriť skutkový stav, pričom až na základe jeho ustálenia bolo možné ustáliť, či ide o podozrenie z trestného činu, a až potom podozrivého

obmedziť na osobnej slobode. Podľa krajskej prokuratúry existovalo podozrenie z trestného činu a obmedzenie osobnej slobody bolo namieste z dôvodu násilného charakteru tohto skutku, kde sa vyžadovalo zabrániť podozrivému v pokračovaní v násilnom útoku, keďže pôvodne verbálny konflikt prerástol do fyzického útoku s výsledným zranením poškodeného. Krajská prokuratúra dôvodila, že aj keď sa v čase príchodu policajnej hliadky sťažovateľ už útoku nedopúšťal, nebola vylúčená možnosť pokračovania v trestnej činnosti, pričom policajná hliadka mala povinnosť zaistiť bezpečnosť osôb a zabrániť možnému pokračovaniu v útoku. Zadržanie sťažovateľa ako podozrivej osoby tak bolo podľa nej opodstatnené a tento postup bol súladný s Trestným poriadkom.

12. Podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku osobu podozrivú zo spáchania trestného činu môže policajt zadržať, ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 alebo 2 alebo ak ide o podozrivú osobu podľa § 204 ods. 1, aj keď proti nej doteraz nebolo vznesené obvinenie. Na zadržanie je potrebný predchádzajúci súhlas prokurátora. Bez takého súhlasu možno zadržanie vykonať, len ak vec neznesie odklad a súhlas vopred nemožno dosiahnuť, najmä ak bola taká osoba pristihnutá pri trestnom čine alebo zastihnutá na útoku. Pri zadržaní podozrivej osoby sa § 73 ods. 3 druhá veta použije rovnako.

Podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku osobnú slobodu osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, môže obmedziť ktokoľvek, ak je to potrebné na zistenie jej totožnosti, zabránenie útoku, zabezpečenie dôkazov alebo na zabránenie ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti. Je však povinný takú osobu bezodkladne odovzdať útvaru Policajného zboru, útvaru Vojenskej polície alebo útvaru Colnej správy.

Podľa § 85 ods. 3 Trestného poriadku policajt, ktorý zadržanie vykonal alebo ktorému bola odovzdaná zaistená osoba podľa osobitného zákona alebo odovzdaná osoba pristihnutá pri trestnom čine podľa odseku 2, bezodkladne oznámi vykonané zadržanie prokurátorovi a spíše o ňom zápisnicu, v ktorej označí miesto, čas zadržania alebo prevzatia takej osoby a bližšie okolnosti zadržania, ako aj jeho podstatné dôvody a uvedie osobné údaje zadržanej osoby. Rovnopis zápisnice doručí bezodkladne prokurátorovi.

Podľa § 85 ods. 4 Trestného poriadku policajt, ktorý zadržanie vykonal alebo ktorému bola odovzdaná zaistená osoba podľa osobitného zákona alebo odovzdaná osoba pristihnutá pri trestnom čine podľa odseku 2, takú osobu bezodkladne oboznámi s dôvodmi zadržania a vypočuje ju; v prípade, že podozrenie nebude naďalej dôvodné alebo dôvody zadržania z inej príčiny odpadnú, prepustí ju písomným opatrením ihneď na slobodu. Ak zadržanú osobu neprepustí na slobodu, vznesie jej obvinenie a vypočuje ju. Po jej výsluchu odovzdá spis prokurátorovi, aby ten mohol prípadne podať návrh na vzatie do väzby alebo na postup podľa § 204 ods. 1. Policajt alebo prokurátor postupujú pri tom tak, aby zadržanú osobu bolo možné odovzdať súdu najneskôr do 48 hodín a pri trestných činoch terorizmu do 96 hodín od jej zadržania alebo zaistenia podľa osobitného zákona alebo prevzatia podľa odseku 2, inak musí byť zadržaná osoba prepustená na slobodu písomným príkazom prokurátora s primeraným odôvodnením. Zadržanú osobu môže prepustiť na slobodu so súhlasom prokurátora písomným príkazom s primeraným odôvodnením aj policajt.

13. Ústavný súd po podrobnom oboznámení sa s obsahom odôvodnenia oboch upovedomení okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry konštatuje, že v sťažovateľovom prípade išlo o klasický prípad obmedzenia osobnej slobody postupom podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku, v ktorom nešlo o zadržanie podozrivej osoby policajtom ako procesným orgánom v zmysle § 10 Trestného poriadku, ale o krátkodobé obmedzenie osobnej slobody osoby pristihnutej bezprostredne po trestnom čine. V sťažovateľovom prípade bola subjektom, ktorý krátkodobo obmedzil osobnú slobodu, zasahujúca hliadka PMJ vykonávajúca hliadkovú činnosť. Okresná prokuratúra k tomuto aspektu veci správne poukázala na zodpovedajúcu judikatúru najvyššieho súdu, ktorá podraduje pod definíciu subjektu oprávneného krátkodobo obmedziť osobnú slobodu za splnenia zákonných podmienok aj policajnú hliadku vykonávajúcu hliadkovú činnosť. Ústavný súd na margo toho poznamenáva, že závery tejto judikatúry najvyššieho súdu boli v minulosti v podstate aprobované aj rozhodovacou činnosťou ústavného súdu (pozri uznesenie sp. zn. IV. ÚS 102/2020 z 1. apríla 2020, bod 17). Pokiaľ ide o otázku naplnenia materiálnych podmienok, ktorých splnenie sa pre obmedzenie osobnej slobody v dotknutom prípade vyžaduje, je ústavný súd toho názoru, že tieto splnené boli. Ako je uvedené v druhom upovedomení krajskej prokuratúry, zasahujúca hliadka PMJ reagovala na nahlásenie incidentu manželkou poškodeného, ktorá oznámila násilný incident, išlo teda o situáciu zastihnutia podozrivej osoby bezprostredne po čine, keď na miesto spáchania dorazila zasahujúca hliadka v krátkom časovom momente po nahlásení incidentu (s odstupom troch minút). Ďalšou z podmienok, ktorá musela byť splnená (z alternatívne vymedzenej množiny podmienok), bola podľa krajskej prokuratúry potreba zabrániť ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach prípadu obava z možného pokračovania v násilí zo strany sťažovateľa mala celkom reálny základ, keďže fyzický útok na suseda skrutkovačom, teda zbraňou, je situáciou značne sa vymykajúcou zo štandardu pokojných medziľudských vzťahov, a u každého nestranného pozorovateľa mohla vyvolávať oprávnené obavy z ďalšieho možného ohrozenia okolia takýmto útočníkom. Z obsahu upovedomení je zrejme, že obmedzenie osobnej slobody bolo oznámené v súlade s § 85 ods. 3 Trestného poriadku službukonajúcej prokurátorke, sťažovateľ bol v súlade s § 85 ods. 3 Trestného poriadku odovzdaný poverenému príslušníkovi Policajného zboru, ktorý spísal zápisnicu obsahujúcu všetky náležitosti požadované ustanovením § 85 ods. 3 Trestného poriadku, teda miesto a čas obmedzenia osobnej slobody sťažovateľa, čas prevzatia sťažovateľa povereným príslušníkom Policajného zboru, okolnosti obmedzenia osobnej slobody (podrobný opis skutku nasvedčujúceho podozreniu zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví), dôvody zadržania a osobné údaje sťažovateľa. Nie je teda pravdivé tvrdenie sťažovateľa, že by nemal byť oboznámený s dôvodom a okolnosťami svojho zadržania. Ním predložená zápisnica o zadržaní, ktorej prečítanie potvrdil svojím podpisom, totiž svedčí o pravom opaku. Takisto nie je pravdou, že by sťažovateľ nemal možnosť brániť sa a namietat dôvody zadržania. Podľa vyjadrenia okresnej prokuratúry bol totiž sťažovateľ riadne vypočutý a po tomto vypočutí, ako aj po vypočutí relevantných svedkov (poškodeného a jeho manželky) bol zo zadržania prepustený.

14. Ústavný súd tak konštatuje, že boli splnené všetky podmienky zadržania vyžadované Trestným poriadkom. Ústavne súladné je preto aj upovedomenie krajskej prokuratúry, podľa ktorej nebolo zistené porušenie zákona pri obmedzení osobnej slobody sťažovateľa.

15. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa smerujúcu proti postupu krajskej prokuratúry ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol.

16. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu